

drejede det sig, efter hvad baade den ene og den anden af de strideude Parter hveranden Dag kundgjorde for Offentligheden om rene Bagateller. Da det hele var færdigt, fik man jo ogsaa at vide, hvor uendelig lidt i Penge denne saare langvarige Strid i Virkeligheden havde drejet sig om i Henseende til de afgørende Stridspunkter, og det er jo maaske ogsaa værd at nævne til Oplysning for dem, der interesserer sig for sligt, at Formanden for de samvirkende Fagforbund ret for nylig har holdt en Tale, i hvilken han har sagt, at Konflikten kunde have været afsluttet paa et langt tidligere Tidspunkt med et lignende Resultat som det, der opnaaedes den 5. Juni. Naar dette er Tilfældet, naar man ser Værdier ødelægges hver Dag for Landets Borgere og for det danske Samfund, og naar man har Udsigt til endnu mere Ødelæggelse, saa synes jeg egentlig ikke, man behøver mere Anledning for at se paa, hvad Grundloven siger om særlig paa-trængende Tilfælde, der nødvendiggør Udstedelse af en foreløbig Lov.

Men det er jo ikke uden Interesse at faa at vide, at hvis vi i dette Foraar havde haft en Venstregering, saa var der altsaa intet som helst blevet foretaget, saa vilde man have holdt sig fornemt fra alt, ladet Landbrugets Varer fordæres og Landets Arbejdere sulte. For det maa jeg vel have Ret i, at saadan er Venstres Opfattelse. Ellers maa jeg bede det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der er Ordfører for Venstre, sige: hvad vilde Venstre i en lignende Situation have udrettet, hvormed vilde Venstre have imødekommet det Krav, som dets egen Presse og Højres Presse hver Dag stillede til den nuværende Regering? Naar det ærede Medlem her skarpt drager i Felten for at hævde Opfattelser som dem, jeg her har søgt at imødegaa, saa skylder det ærede Medlem os Svar paa: hvad vilde Venstre have gjort i denne Situation?

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har holdt en Tale, hvis Indhold jo ikke var meget fjernt fra den Tale, af hvilken jeg nu har imødegaaet visse Punkter, saa der er vist ingen Anledning for mig til at gennemgaa ogsaa det ærede Medlems Udtalelser. Jeg skal kun opholde mig ved en enkelt Bemærkning af det ærede Med-

lem, der gik ud paa, at det var urigtigt, naar man havde sagt, at denne store Kamp havde politiske Formaal. Det ærede Medlem kan for mig benægte dette, saa længe han kan lever, derfor bliver det ikke mindre rigtigt, hvad jeg har sagt, at den havde politiske Formaal. Det ærede Medlem kan jo blot læse et Par Maaneders Højre- og Venstreaviser fra i Sommer, saa vil han kunne læse sig til der, hvilke politiske Formaal den havde. Det samme ærede Medlem var ogsaa inde paa, at hvis vi nu ikke havde faaet noget frem om denne Sag, saa havde det ikke været saa slemt, og jeg har jo ogsaa hørt, jeg tror, det ærede Medlem Hr. Fraenkel siger noget om, at Ministeriet gik ud og offentliggjorde det hele. Nej, vi har intet offentliggjort, vi gik ikke ud og offentliggjorde noget om denne Sag, men jeg kan ganske vist heller ikke forstaa, selv om vi havde gjort det, at der var nogen større Forbrydelse i at meddele, bekende for Offentligheden, hvad man havde i Sinde, end om man havde ladet være at bekende det. Det maa være en ny Jura, det ærede Medlem Hr. Pürschel her fører frem, at man, naar man har begaaet en Forbrydelse, er mindre strafskyldig, naar det ikke bliver bekendt, end naar det bliver bekendt.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel refererer, hvad „Fyens Venstreblad“ havde skrevet, nemlig at de formodede, at man vilde foretrække at stille Parterne overfor en fuldbrydet Kendsgerning, og at man ikke var sikker paa Vedtagelsen, og saa siger det ærede Medlem, at Statsministeren senere har sagt, at i Hovedsagen var „Fyens Venstreblad“s Fremstilling rigtig. Ja, men virkelig ikke „Fyens Venstreblad“s selvstændige Betragtninger over, hvad der kunne ske eller muligvis var sket. Jeg havde paa det Tidspunkt, husker jeg, i Telefonen som sædvanlig fra Nationaltidende og andre af de Blade, som daglig var i Forbindelse med mig, faaet Forespørgsel om, om det var sandt, at et Provisorium af det og det Indhold, som „Fyens Venstreblad“ gav nogle Meddelelser om, havde været paatænkt, og saa sagde jeg: Ja, det er i Hovedsagen rigtigt, hvad De fortæller mig. Men hvad „Fyens Venstreblad“ indeholder af Betragtninger over dette Provisorium, har jeg ikke godkendt og ikke haft